

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tør end Nogen ihukomme

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tør end Nogen ihukomme", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid62264.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 13 .

Tør end Nogen ihukomme
Hjertets søde Morgen-Drøm,
Mindes, trods al Verdens Domme,
Zion med en Taare-Strøm!
Mægter Nogen end at stemme
Harpen dybt til Orgel-Klang,
Vover Nogen end at nemme,
End at kvæde *Zions* Sang?

Ja, saalænge Hjertet banker
Kiærlig i en Christen-Barm,
Rinder og med Himmel-Tanker
Over *Zion* Taaren varm,
Og saalænge for Guds Throne
Høres Seraf-Harpens Klang,
Skal i Christi Kirke tone
Taareblandet *Zions* Sang.

61

Trodser kun, I Kirke-Fiender!
Larmer kun, I Edoms Børn!
Laver kun, mens Taaren rinder,
Gæstebud til Ulv og Ørn!
Tone over eders Grave
Skal dog *Zions* Fryde-Sang,
Og er Harpen i Ulave,
Læmpes til Basune-Klang!

Samler eder tæt om Bjerget,
Alle *Zions* Døttre smaa!
Har end Fienden Sletten hærget,
Herrens Bjerg han lod dog staae;
Blev end Steen paa Steen ei levnet,
Hjørne-Stenen laae dog fast,
Er urokket og urevnet,
Mod den alle Vaaben brast!

Taare-Sky! ei saa du hænge
Over Bjerget sortegraa!
Skil dig ad, lad Straalen trænge
Ud dog under dunkle Braa,
Saa vi skue den Skyklædte,
Med sin favre Regnbu-Krands!
I et Øie bedre stædte
Herren aldrig Sole-Glands.

Da skal løses brat vor Tunge,
Som forstummed under Graad,
Sødt om *Ædel-Stenen* sjunge,
Som det var Guds vise Raad
Til en Grundvold god at lægge
I det stolte *Zions*-Slot,
Som har Himlen til sit Dække,
Guds Eenbaarne til sin Drot!

62

Ja, paa *Ham* vi kaste Sorgen,
Som og Synden for os bar,

Høit om Syllen og om Borgen
Sjunge vi med Stemme klar,
Og i Herrens Vingers Skygge,
I en gylden Aften-Stund,
Under Sang vi atter bygge
Paa den gamle Klippe-Grund!

Ei skal Zions Borg sig høine
Denne Gang med Spir og Taarn,
Hyttelavt, i Verdens Øine,
Bygges nu imod tilforn,
Saa os efter Ham vi føie,
Som har sagt, Han vilde boe,
Hvor sig Stjerner for Ham bøie,
Og hvor blye Kiær-Minder groe.

Huset med de høie Sale
Tømres kun af Skaber-Haand,
Maa fra Himmelen neddale,
Som til Støvet Herrens Aand!
Vi af bløde Bøge-Stammer,
Under Nattergale-Sang,
Bygge kun et Giæste-Kammer
Til en himmelsk Alter-Gang!

Verdens Vise, Jordens Bolde,
Vil vor Hytte vel forsmaae,
Men *den Største* vil dog holde
Nadver i den ringe Vraa;
Tidlig Han sig myg har krummet
Barneglad i Moder-Skiød,
Han som laae i Krybbe-Rummet,
Bryde vil i Hytten Brød!

63

Thi skal Herligheden vorde
Større i vort Bonde-Huus,
End i Det med Borge-Gaarde,
Som nu sjunket er i Gruus!
Hans er Sølv, Hans er Guld,
Meer end Guld er *Herrens Fred* ,
Den er Himmel-Glands i Muldet,
Den skal vi forklares ved!